

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 29 czerwca 2022 r.

Poz. 2323

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNK.I.4130.74.2022 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 21 czerwca 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

w całości uchwały Rady Gminy Łączna Nr XXXVII/226/2022 z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii na terenie gminy Łączna w roku 2022.

Uzasadnienie

Rada Gminy Łączna na sesji w dniu 26 maja 2022 r. podjęła uchwałę nr XXXVII/226/2022 z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii na terenie gminy Łączna w roku 2022. W § 1 analizowanego aktu określono miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpielii w obrębie zalewu „Jaśle”, wskazując jednocześnie w załączniku graficznym nr 1 do przedmiotowej uchwały szczegółowe granice ww miejsca. W § 2 analizowanego aktu ustalono natomiast sezon kąpielowy dla miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii, poprzez wskazanie poszczególnych dni kalendarzowych w miesiącu czerwcu, lipcu i sierpniu. W § 6 nadzorowanego aktu, postanowiono iż uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Świętokrzyskiemu w dniu 2 czerwca 2022 r. Organ nadzoru przesłał do rady gminy zawiadomienie znak PNK.I.4130.74.2022 o wszczęciu postępowania nadzorczego, zakreślając organowi gminy termin na złożenie wyjaśnień. Rada nie odniosła się do pisma Wojewody i nie zakwestionowała wskazanych przez organ nadzoru uchybień w treści nadzorowanego aktu.

W ocenie organu nadzoru, powyższa uchwała została podjęta bez upoważnienia ustawowego. Podkreślenia wymaga, iż żaden przepis prawa nie zawiera delegacji do podjęcia przez organ stanowiący gminy odrębnej uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii na terenie gminy. W nadzorowanej uchwale jako podstawę jej podjęcia wskazano m.in. przepisy art. 37 ust. 1 i 2 oraz art. 39 ust. 1 ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm. – dalej jako ustawa). Należy jednak wskazać, iż z dniem 21 kwietnia 2022 r. przestały obowiązywać przepisy, na mocy których organ gminy był upoważniony do podjęcia uchwały w zakresie wyrażenia zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii na terenie gminy, przekazując wolą ustawodawcy kompetencje w tym zakresie organowi wykonawczemu tj. wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na planowaną lokalizację tego miejsca. Zmieniona ustawą z dnia 7 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 855) treść przepisu art. 39 weszła w życie z dniem 21 kwietnia 2022 r., a więc w dacie podejmowania nadzorowanej uchwały, obowiązywały już przepisy w zmienionym kształcie.

Zgodnie zatem z aktualnym brzmieniem ustawy Prawo wodne, brak jest po stronie rady gminy kompetencji do podejmowania uchwały w zakresie określenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do

kąpieli. Jak stanowi art. 39 ust. 1 ww ustawy, miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, funkcjonujące przez okres nie dłuższy niż 30 kolejnych dni w roku kalendarzowym, może zostać utworzone w przypadku, gdy nie jest uzasadnione utworzenie kąpieliska. Dodatkowo jak wynika z ust. 2 powołanego przepisu, utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli wymaga zgłoszenia wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na planowaną lokalizację tego miejsca. Zmiana treści art. 39 ust. 2 ww ustawy, polega na zastąpieniu uchwały rady gminy wyrażającej zgodę na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli "milczącą zgodą" wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Zgodnie z art. 39 ust. 12 ustawy, w przypadku gdy wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie wyrazi, w drodze decyzji, sprzeciwu w terminie 30 dni od dnia doręczenia kompletnego zgłoszenia zamiaru utworzenia miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli, jest to równoznaczne z możliwością utworzenia takiego miejsca (przed nowelizacją wymagany był wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli). Zmiana brzmienia art. 39 ustawy Prawo wodne miała na celu uproszczenie procesu tworzenia miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, wprowadzając w tym zakresie usprawnienia procedury tworzenia takich miejsc.

Ponadto poza likwidacją obowiązku uzyskania zgody rady gminy w drodze uchwały na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli, doprecyzowano także przepisy w zakresie wskazania, że sezon kąpielowy dla miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli może funkcjonować przez maksimum 30 kolejno przypadających po sobie dni. Wskazany zatem w nadzorowanym akcie prawnym w § 2 zakres czasowy funkcjonowania tego rodzaju miejsca poprzez ustalenie w sumie 30 dni w okresie między czerwcem, a sierpniem jest niewłaściwy i niezgodny z treścią art. 39 ust. 1 ww ustawy, bowiem z regulacji ustawowej wynika, iż miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, może funkcjonować przez okres nie dłuższy niż 30 kolejno następujących po sobie dni.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu nadzoru uchwała powyższa nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa. Organ nadzoru podkreśla, iż jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień są pozbawione legitymacji. Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania. Rada gminy nie ma zatem prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisie upoważniającym, ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Powyższa konstatacja wynika tak z istoty upoważnienia ustawowego, jak i z prawa adresatów norm prawnych do dobrej legislacji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 maja 2001 roku, sygn. akt III SA 2622/00 ; wyrok WSA Bydgoszcz z dnia 25-08-2020, II SA/Bd 180/20).

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy podejmując przedmiotową uchwałę, wykroczyła poza swoje uprawnienia uchwałodawcze, co rodzi konieczność - stosownie do zapisów art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - stwierdzenia jej nieważności w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Świętokrzyski

Zbigniew Koniusz